

ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
 Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter
 E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаментъ 50 лева предплатени.

За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци, войници и членове на птицевъднитѣ дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.
 Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраша до
 редакцията — Плѣвень.

Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

1) Христосъ възкресе! 2) Впечатления и размишления отъ конгреса—Д-ръ С. Игнатовъ. 3) Ежедневни грижи за пиленцата—Хр. Цоневъ, 4) Ив. Добревъ—Какъ за избора на яйцата за лупене, 5) М. Цоневъ—Хигиена въ птицевъдството. 6) С. М. Лукановъ—На колко кокошки колко петли трѣбва да се държатъ за да бжде заплодяването на яйцата сигурно. 7) Варовити крака—Д-ръ С. Игнатовъ, 8) Вл. Цоневъ—Развъждане и отглеждане на гжскитѣ. 9) Ф. Мариновъ—Презъ май въ птицевъдния дворъ. 10) Засеване и залесяване на птицевъдния дворъ—Ат. Бойчиновъ. 11) Лондонския пазаръ—Хр. Ц. Цоневъ. 12) П. Д. Кършевъ—Какъ насаждамъ, лупя и отглеждамъ пиленцата и 13) Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

Христосъ възкресе! Приятни празници желаемъ на всички наши абонати, читатели и сътрудници!

Рѣдко зимата е била така тежка, особено за насъ, птицевъдитѣ, както тази година. И затова съ радостъ посрещаме приближаващата пролѣтъ въ лицето на нейния предвестникъ, защото Великденъ е празникъ и на пролѣтта и на Възкресението. Следъ нѣколко месеца мразовита зима, природата се събужда на ново и съ това започва ново време съ нови надежди за насъ.

Нека Великдена означава едно ново начало за всички отъ насъ, едно ново време, въ което много наши желания ще се реализиратъ.

Редакциония комитетъ.

Д-ръ Сим. Игнатовъ.

Впечатления и размишления отъ конгреса.

За първи пътъ организиранитѣ въ птицевъдни клубове и дружества птицевъдци се явиха на конгреса въ София, състоялъ се на 7 и 8 априль т. год.

На този конгресъ се четеха два реферата: за болеститѣ по птицитѣ тѣхното ограничение и за значението на птицевъдството и мѣрките за неговото повдигане.

Цѣнни бѣха рефератитѣ, защото разкриха на делегатитѣ птицевъдци и добритѣ и лошитѣ страни на нашитѣ стопански условия за организиране и ржководене на модерно, на доходно птицевъдство у насъ, но много по ценни бѣха въпроситѣ, които породиха тѣ, задавани отъ силно заинтересованитѣ птицевъдци—конгресисти.

И ако конгреса, който изслуша така внимателно първия рефератъ, поиска да бждатъ на ясно г. г. птицевъдцитѣ по въпроса съ заразнитѣ и други болести по птицитѣ, това показва, че въпроса за болеститѣ по птицитѣ, не е само ветеринаренъ такъвъ, а е на производителя, на птицевъдеца и че безъ неговото разрешение, искано отъ последния, не можемъ да говоримъ за модерно, за доходно птицевъдство.

Отрадно впечатление правѣше факта, че почти всички оратори искаха преди всичко държавна организация за борба съ епизотитѣ по птицитѣ. Откриване на ветеринарни станции, поне по една въ сѣверна и южна България, които станции да могатъ да обслужватъ на птицевъдцитѣ въ района идея, която има Ветеринарното отдѣление при м-вото на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти. Последното, разбира се, не проектира станциитѣ само за борба съ болеститѣ по птицитѣ, но съ отдѣлъ и за тѣхъ специално.

Нѣкои отъ конгресиститѣ искаха даже да би могло да се нареди, щото всѣки птицевъдецъ да може да получава лѣкарства отъ аптекиитѣ напрово, или съ дадена му нѣкога отъ нѣкой ветеринаренъ лѣкаръ рецепта. Защото мислѣха, че лѣкуването на птицитѣ би било много по ефтино, като се избѣгне хонорара на лѣкаря.

Това бѣ едно неумѣстно искане, едно защото всѣко лѣкарство е отрова, съ която не всѣки може и трѣбва да работи, и второ, защото лѣчението на животнитѣ и хората би било възможно само по рецепта, нѣма нужда отъ лѣкари, отъ скъпи лѣкари.

За птицевъдцитѣ е най важно да умѣятъ да взематъ всички мѣрки, които хигиената ни учи, за да предпазятъ птицитѣ си отъ болести и само по този начинъ, тѣ нѣма да

правятъ разходи за лѣкарь и лѣкарства, нѣма да търпятъ загуби съ намаление носливостта на птицитѣ, или евентуални малки, или голѣми загуби отъ умрѣли птици.

Разбира се, че никой модеренъ птицевъдецъ не трѣбва да остава безъ дезинфекционни сръдства, най-главно варъ за дезинфекция на старателно почистения курника; зеленъ камъкъ за туряне въ водопойкитѣ и пр.

По втория рефератъ г-нъ Професоръ Хлѣбаровъ изнесе много добре целтъта и задачитѣ на модерното ни птицевъдство.

Въ разискванията по него се подчерта необходимостта отъ съгласуване дейността на Птицевъдния съюзъ съ тази на Министерството за Земледѣлието по подобрене и насърчение на птицевъдството въ страната.

Изнесоха се въпроси, по които голѣма частъ отъ нашитѣ птицевъдци не сж на ясно. Напр. въпроса за расата, храненето на кокошкитѣ съ цель продукция на яйца, курника, използване на расовитѣ петли и пр. и пр.

Нашитѣ птицевъдци, или по право нѣкои отъ конгреситѣ, като че ли останаха въ недоумение. Говорихме и писаме за раси, за носливи кокошки отъ тази или онази про-чута по носливостта си кокоша раса и изведнажъ, да се разберемъ, господра, расата си е раса, но за носливостта ѝ има съвокупность отъ условия, които непременно трѣбва да се спазватъ.

Недоумението изчезва, противоречие не сжществува, щомъ знаемъ, че расовитѣ птици сж резултатъ на дадени условия природни и такива създадени и поддържани отъ приготовления, отъ въоружения съ научни познания и практическа опитность и модеренъ птицевъдецъ.

Изнесе се, че не всѣки, който има кокошки е птицевъдецъ. Сжществува, и то голѣма, разлика между птицевъдецъ и птицевъджателъ — използвачи на птицитѣ, като носачки напр.

Единия има голѣмата подготовка като зоотехникъ и въ работата си цели подобрене на расата, увеличение носливостта ѝ въ поколенията и пр. скотовъдски цели, другия — чрезъ целесъобразно хранене и следване на птицитѣ си цели да получи колкото си може повече яйца за пазаря, за консумация.

Разбира се, има и такива стопани, които снабдили се еднажъ съ яйца или птици отъ дадена раса, смѣтатъ, че сж постигнали всичко, като сж ги оставили при сжщитѣ условия за спане, хранене и гледане, при каквито сжществува отъ въкове мѣстнитѣ птици.

Както по този основенъ въпросъ, така и по въпроса за курницитѣ, отъ задаванитѣ въпроси и констатации се вижда, че не сме много на ясно, че не сме постигнали подходящъ, отговорящъ на мѣстнитѣ : ужди типъ.

Има и едно важно обстоятелство, което говори твърде много. Отъ една страна държавата — М-вото на Земледелието и Държавнитѣ Имоти, насърчава и субсидира строежа на модерни курници за преуспѣване на модерното, доходно птицевъдство, отъ друга — същата държава въ лицето на данъчнитѣ си органи облага съ тежъкъ за стопанството данъкъ сгради новопостроенитѣ модерни курници.

Ето единъ въпросъ, по който трѣбва да се внесе разбирателство между дветѣ министерства, за да не останемъ ние птицевъдцитѣ съ впечатлението, че държавата ни насърчава отъ една страна, за да вземе дадената ни субсидия въ видъ на данъкъ отъ друга.

Нека изнеса, че отъ разискванията се убедихъ, колко малко знаятъ нашитѣ птицевъдци по храненето на птицитѣ. И тукъ мнозина искаха рецепти. Рецепти по храненето на птицитѣ нѣма, а има изпитани, добре изчислени комбинации на храна. Поради многото друга работа, както въ клубоветѣ, така и въ дружествата, никой още не далъ на нашитѣ птицевъдци принципитѣ на храненето на птицитѣ по съвременнитѣ постижения на науката за храненето на домашнитѣ животни.

Тази празнота явно пролича въ разискванията, тя е, която бързо трѣбва да се попълни, ако искаме нашитѣ модерни птицевъдци да бждатъ, наистина, такива за себе си и примѣръ за другитѣ стопани.

За практика птицевъдецъ, или птицевъдържателъ, сж отъ голѣмо практическо значение комбинации и дажби събрани въ нѣколко брошурки по храненето на птицитѣ, у които той не трѣбва слѣпо да се придържа, но които да му укажатъ улеснение при съставяне на комбинациитѣ и дажбитѣ за птицитѣ му, съобразно мѣстнитѣ условия.

Най после изнесе се и въпроса за *забрацата износа на кокошкитѣ и други птици поне презъ пролѣтта*. По този въпросъ и съюза на експортъоритѣ на яйца е заелъ становище и се е явилъ предъ г. министра на Земледелието, комуто е предявилъ своето искане.

Нашия селски стопанинъ птицевъдецъ, като дребничъкъ стопанинъ, има нужда отъ пари било за въ къщи, било за други цели. Никжде той нѣма *достатъченъ кредитъ*, поради дребничкото му стопанско състояние, а гърлото на семейството иска и презъ най-затегнатото за стопанството време — пролѣтта.

Нѣмаме толкова простъ стопанинъ, който да не знае, че кокошката, която продава на търговеца, *носи* и, че ако остане въ стопанството му, тя ще му донесе всѣки день по два три лева съ яйцето: ще му донесе много повече, отъ колкото тя самата струва и, че следъ като изнесе, тя пакъ

струва сжщитѣ пари, или че е отлична храна за беднитѣ му деца, но... желѣзна необходимостъ — гърлото иска и отъ другаде нѣма пари!

Колко би билъ улесненъ нашия дребничъкъ птицевѣдѣцъ, ако той би могълъ *презъ това време* отъ януарий до юний да има кредитъ предъ мѣстната кооперация срещу неговитѣ кокошки и пр. птици носачки, *като вземемъ за основа половината на пазарната цена на кокошката.*

Нашитѣ птицевѣдци не сж си задавали този въпросъ. Той не бѣ така изнесенъ и въ конгреса. Нашитѣ кооперации въ селата сжщо не сж се замисляли върху такава една тѣхна дейностъ, която би ги издигнала въ очитѣ на нашитѣ стопани, биха, ще кажемъ ние, изпълнили отлично своя кооперативенъ дългъ.

Кооперативенъ кредитъ срещу кокошкитѣ, по който кредитъ смѣткитѣ се приключватъ на 1 юний.

Ето въпросъ, по който може да се пише и който така разрешенъ ще направи невъзможенъ износъ на кокошки пълни съ яйца, или изкаляне на такива кокошки.

Само така, по наше разбиране, ще се разреши толкова трудния въпросъ, който основателно плаши нашитѣ експортьори на яйца и който обезнадежда насъ, птицевѣдцитѣ, при модернизирането на птицевѣдството ни, при създаване отъ птицевѣдството доходенъ клонъ въ земледѣлското ни стопанство.

А колко по належащо е реализирането на тази идея за модернитѣ птицевѣдни стопанства, нѣма защо да говоря.

Мисълъта ми е, птицевѣдци размислете върху този въпросъ, дайде идеята на мѣстната ви кооперация, упражненете влиянието си върху нея като нейни членове кооператори и искайте тя да се прояви, като истинска кооперация, да изпълни своя кооперативенъ дългъ.

Ний ще продаваме яйцата отъ спасенитѣ отъ нея кокошки носачки.

Конкурсъ за най-носливата кокошка.

Умоляватъ се всички членове на птицевѣдни Д-ва, клубове, кооперации и абонати да изпращатъ редовно и *ежемесечно*, таблица за резултатитѣ отъ носливостъта на контролнитѣ имъ птици. Сжщитѣ таблици ще поместваме въ специаленъ отдѣлъ **безплатно**, а на най-добритѣ носачки Българ. Птицевѣденъ Сюзъ ще раздаде три парични премии, размера на които ще се опредѣли и съобщи въ следния брой. **Всички сведения да се изпращатъ до редакцията на списанието — Плѣвенъ.**

Хр. Цоневъ

Ежедневни грижи за пиленцата.

Белгийското птицевъдно училище, основано презъ време на войната отъ белгийски офицери и войници въ Швейцария, е допринесло извънредно много за засилването на белгийското птицевъдство. Благодарение на хилядитѣ ученици, които излизатъ отъ него и солиднитѣ практически и теоретически познания които добиватъ тамъ, може да се каже, че днесъ Белгийското птицевъдство е почти напълно *модернизирано*. Резултатитѣ отъ това модернизиране сж на лице: малката индустриална Белгия, която преди голѣмата война, внасяше грамадни количества яйца отъ чужбина, която бѣше сжщевременно една отъ най-голѣмитѣ купувачки на български яйца, днесъ тя, освенъ че задоволява вътрешнитѣ си нужди, изнася двойно повече яйца отъ България. Само за 4—5 години Белгия увеличи броя на кокошкитѣ си отъ 12 на 24,000,000. Да се запомни, птицитѣ въ Белгия не се изнасятъ безразборно като у насъ.

Грижитѣ къмъ малкитѣ пилета особено въ първитѣ нѣколко седмици, сж много голѣми. На тия грижи привлича вниманието Белгийското производно у-ще на всички птицевѣди, любители и стопани. За тая целъ то е изработило една таблица, възъ основа на дългогодишната практика въ училището. Отъ нея се вижда, наистина, какви грамадни грижи сж необходими отъ излупването до нарастването на пилетата. Наистина, таблицата е съставена съ огледъ на изкуствено отглеждане въ по-голѣмъ мащабъ, но тя може да служи успѣшно и при естественото отглеждане. За това, за да се получи добрия резултатъ, необходимо е много строго следване, съ изключение на втората колона, касателно температурата. Училището препоръчва, отъ 5-ия день нататкъ, своя специалитетъ — смѣсена храна (ярма) съдържаща фосфори, необходими за закрепване скелетата на пилетата, рибено масло съдържащо витамини, които предпазватъ пилетата отъ смъртъ, понеже последнитѣ сж силно развити и здрави, която ние можемъ сигурно да заменимъ съ следната смѣсица:

5 части ечименъ болгарь	Зърнени храни презъ
5 части царевиченъ булгурь	първата седмица, булгурь
5 части житенъ булгурь	отъ жито и млѣко нѣколко
3 части рибено брашно	пжти на день.
1.5 части месно брашно	
0.8 части варь, дърв. вжлища	

Дни	Температура F	Колко пжти на день	Съставъ на храната	За пиене	Препоръчваме
1-ви	100				Дръжте пиленцата на топло, подъ квачката
2-ри	100			вода или обезсмѣтанено млѣко	Постилката подъ квачката да бжде достатъчна, отъ време на време вмѣквайте си ржката всредъ пиленцата да ги размърдате да не се прегръят или задушат
3-ти	100		Всѣки 2 $\frac{1}{2}$ —3 часа имъ хвърляйте трохи отъ съвсемъ сухъ хлѣбъ, даже препеченъ и прибавете къмъ тѣхъ малко пѣськъ	внимавайте пилентата да се научатъ какъ и отъ где да пиятъ вода	Храната да се дава върху тънкидъсчици. Нека бжде доста широко на пиленцата, а да не се мачкатъ. Ако се наблъскаатъ на куп разпрѣснете ги.
4-ти	98	3 сухи и 3 влажни	Както по-горе, но следъ всѣко сухо хранене, давайте имъ трохи отъ сухъ хлѣбъ натопенъ въ обезсмѣтанено млѣко.	Внимавайте, щото водата да бжде вилаги много чиста.	Оставьте пиленцата повече свободни и ги оставете на свобода и слънце въ цѣлата стая.
5-ти	98	3 сухи и 3 влажни	*) Влажнитѣ дажи се състоятъ изключително отъ специалитета на Б. П. уше № 1 слабо овлажненъ съ вода или млѣко. Давайте зеленина или коприва нарѣзана на ситно.	Подновявайте водата често; два пжти на день, давайте обезсмѣтанено млѣко	Ежедневно подновявайте постилката въ центъра под конуса на квачката: тази постелка трѣбва да бжде отъ сухъ и чист пѣськъ. На около пѣська поставяйте суха чиста слама.

*) Вѣрваме, че Ц. Птицев. станция ще препоръча подобна „дажба“ смѣсица, както е случая съ Белгийското птицевъдно уше, нагодена за нашата действителность.

6-ти	98	3 влажни дажди	Сутринь, вечерь и на обѣд давайте сухата ярма на Б. П. у-ще № 1, слабо навлажнена съ вода или мляко. Нека въ всѣко време се оставя на разположение на пиленцата суха ярма № 1, сжшо и зеленина въ изобилие.	Нека се пазят пиленцата отъ измокряне, когато пиятъ.	Хвърляте 2/3 пжти на день въ постилката по нѣколко скълцани зърна, за да ги накарате да търсятъ и се упръжнватъ Ярмата № 1 е пълна храна; не грѣбва да се прибавя месно брашно и др.
7-и	95	3 влажни дажди	Ежедневно суха ярма № 1 трѣбва да има доволно на разположение на пилетата вънъ отъ 3-тъ дажди: сутрин на обѣд и вечерь.	Щомъ водата е размжтена подновявайте я.	Пиленцата могат да излизатъ по нѣколко часа навънъ ако е топло и сухо врѣмето избегвайте силното слънце
отъ 8-мия до 14-я		3 влажни дажди	Внимавайте, до като пиленцата се прибератъ подъ квачката когатосжбили навънъ, за да не се простудятъ.		Овлажнената храна отъ ярма трѣбва да се увеличава ежедневно понеже апетита имъ расте ежедневно не забравяйте да имъ дадете зеленина до насита.
отъ 15 до 21	85	3 влажни дажди	Оставяте свободно да излизатъ пилетата, но бдете да не би да бждатъ изненадани отъ дъждъ или буря.	Поставете нѣколко сжда съ чиста вода на сѣнка на двора.	Сжщото хранене. Увеличете числото на сждоветъ съ храна и вода, за да могатъ пилетата свободно да се хранятъ.
отъ 22 до 28 день			Оставете пилетата да тичатъ колкото могатъ, но внимавайте да не тичатъ по мокра или росна трева, или да се събиратъ вечерь на купчини въ стаята.	Обезсмѣтано мляко давано два пжти на день е отлично за пилетата	Сухата ярма № 1 но съ рибено масло, малко зърна и тогава ще имаме идеална храна, къмъ която нищо да не се прибавя освенъ зеленина. Тя съдържа всички минерални и животински матери (вещества) полезни за пилетата.

Отъ 5-та до 26 седмица

ВЪЗРАСТЪ	ХРАНА	ДОБАВКА	ЗА ПИЕНЕ	СПЕЦИАЛНИ СЪВЕТИ
Отъ 5-та до 8-та седмица	<p>ЗЪРНА. Замѣстете постепенно досегашната храна съ смѣсъ отъ зърна, отъ които 2 пѣти на день ще имъ давате — сутринъ и вечерь.</p> <p>ЯРМА. Ярмата ще се дава само суха. Ако пилеи бавно я ядатъ, давайте я мокра сутринъ, но понамалете дажбата. По-добре ще е, ако я намокрите съ риб. масло.</p>	<p>Да има винаги ситенъ пѣсъкъ на разположението на пилеи. Ако въ двора нѣма достатъчно трѣва, хвърляйте имъ постоянно. Давай-те ярма № 1</p>	Винаги чиста прѣсна вода	<p>Продължавайте да стопляте, ако времето е хладно и влажно. Ако нѣма нужда отъ отопление използвайте момента и на обѣдъ (пладне) провѣтрете кватката. Поддържайте постилката винаги чиста.</p>
Отъ 8-та до 12 седмица	<p>ЗЪРНА. Ако пилеи не разполагатъ съ достатъчно мѣсто за движение, продължавайте да ги храните 2 пѣти на день съ зърна. Ако мѣстото е много широко пилетата мжчно се прибиратъ затова една дажба имъ е достатъчна на день: 1 пѣтъ — вечерь.</p> <p>ЯРМА. Мокра ярма сутринъ; постоянно суха ярма на разположение на пилетата въ сѣдвоетѣ. Ако пака не имъ дава достатъчно червейчета или насекоми, сложете въ ярмата месно брашно.</p>	<p>Както погоре, само че ще замяните ярмата № 1 съ № 2</p>	<p>Поставете сѣдвоетѣ съ вода на сѣнка. Птиците обичатъ прѣсната вода.</p>	<p>Много рѣдко се отоплява. Пилетата да се свикнатъ да кацатъ на поставени дървени прѣчки.</p>

Отъ 12 до 20 седмица	<p>ЗЪРНА. Може да се направи смѣсь отъ жито и ечемикъ. Давайте покълниль овесъ или сваренъ. 2 дажди въ малкитъ паркове, една само въ широкитъ. Сждоветъ съ храна на зърна да бждатъ пълни.</p> <p>ЯРМА. Продължавайте сухата ярма, колкото до мократа ярма, оставаме на птицевъда да рѣши дали смѣта за нужно да продължава да я дава.</p>	<p>Пѣска може да бжде поедъръ. Но не забравяйте и зеленнината</p>	Сждоветъ за вода да се направятъ по голѣми	<p>Внимавайте што то всички пилета да се качватъ на пречкитъ за спане; ако нѣкой се качватъ мжно или не могатъ да се качатъ, то поставете ги вие. Не оставяйте никога групи отъ пилета по пода, изъ жглитъ (кюшетата). Щомъ петлетата започнатъ да отекчаватъ яркитъ, отстранете ги. Внимавайте да не се яви кокошинката почиствайте и дезинфекцирайте курника и пречкитъ за спане.</p>
Отъ 20 до 26 седмица	<p>ЗЪРНА. Продължавайте храненето безъ да смѣнявате пропорцията на зърната. За легхорнитъ—увеличете овеса, ако бърже се развиватъ; и тая на житото, ако бавно се развиватъ.</p> <p>ЯРМА. Както по-горе.</p>	<p>Ако имате ранни пилета и тѣ вече сж достигнали зрѣлата възраст, намалете пропорцията на месното брашно, въ против. случай—ув. го до 22⁰/₁₀</p>	Увеличете броя на сждоветъ съ вода	<p>Обърнете внимание што то броя на кокошкитъ да съответствува на курника, или по-сноро, што то курника да е достатъченъ за вашитъ ярки.</p>

Ив. Добревъ

Пакъ за избора на яйцата за лупене.

Ясно е на всѣки, че яйцата не могатъ да се взематъ направо отъ кошницата и поставятъ подъ квачката или инкубатора за лупене (но за голѣмо съжаление това се случва много често), а всѣко яйце, което желяемъ да насадимъ, трѣбва да се прегледа най-внимателно. Опити ни учи, че колкото едно яйце е по-пресно, толкова е по-пригодно за лупене. Така че по-стари яйца отъ 12 — 14 дена не бива да се на-

саждатъ, понеже следъ тая дата жизнената сила на зародиша отслабва. Най-добре се запазватъ яйцата въ хладно, но не и студено по възможностъ тъмно мѣсто. Въ такива помѣщения най-разумно е, да се поставятъ яйцата въ хоризонтално положение (легнали), което отговаря на естественото положение на сжщитѣ въ гнѣздото. Винаги да се избиратъ за лупене, съобразно расата, срѣдно-едри яйца, прочие не много едри и не много дребни. Срѣдното тегло на яйцата за лупене се движи отъ 55 — 60 грама, но малки отклонения отъ тази норма сж позволени. Не сж годни за лупене много кржгли и продълговати яйца. И тукъ сжщо така трѣбва да се съобразяваме съ расата. Напр. едно яйце отъ Виандота е винаги по-кржгло отъ това на Италянката. Зародиша въ тѣсно и продълговатото яйце се притиска и затруднява, както е случая и въ едно кржгло яйце. Не се употрѣбаватъ за лупене яйца, чийто черупки показватъ ненормални белези — каквито сж варовититѣ образувания и пори, отъ които много мжчно или никакъ не се излупватъ пилета.

Много измърсенитѣ яйца сжщо не могатъ да се употрѣбаватъ за насаждане, защото мръсотитѣ запушватъ поритѣ, презъ които диша зародиша. Тѣзи яйца могатъ да се насадятъ, само ако се умиятъ леко, но не съ четка, а съ мекъ платъ. Измититѣ яйца не бива да се избърсватъ съ платъ, защото изгубватъ тънката си лачена покривка, която предпазва яйцето отъ външни влияния.

Много естествено е, че най-важното условие е преди всичко произхода на яйцата, които трѣбва да е отъ здрави и силно развити разплодници.

М. Цоневъ

Хигиена въ птицевъдството.

На всѣкъде, кждето се поддържатъ животни отъ единъ и сжщи родъ въ голѣмо количество и на ограничено пространство, опасността отъ разпространение на заразителни болести е много голѣма. Само чрезъ строго съблюденіе на хигиеническитѣ закони е възможно да се предотвратятъ разнитѣ епизоти или да се ограничатъ загубитѣ отъ тѣхъ.

Ето защо, още при уреждане на птицевъдния дворъ, наложително е да се постъпи съгласно основнитѣ принципи на хигиената. Нека се разбере добре, че не всѣко мѣсто е удобно за птицевъдство. Така че, не разполага ли стопанина съ достатъчно пространство, той трѣбва или да се откаже отъ намѣрението си или да ограничи числото на птицитѣ си.

Нѣма по-лоши и пагубни условия въ птицевъдството отъ липса на достатъченъ дворъ за движение на птицитѣ. Мѣстото съ което разполагаме ни позволява да дадемъ само кратки уплътвания за най-важнитѣ точки отъ хигиенично гледище за курника и двора. Размѣра на последнитѣ две винаги трѣбва да е въ правилно съотношение съ количеството на подържанитѣ въ тѣхъ птици.

Курника трѣбва да е свѣтълъ, провѣтривъ (но не вѣтровитъ) и чистъ. Стари курници сжщо така съ много малки поправки и измѣнения могатъ да се нагодятъ съгласно горе-изложенитѣ три изисквания. Прозорцитѣ трѣбва да сж по възможность голѣми и низко до земята, та по този начинъ слънчевитѣ лъчи да проникватъ въ курника. Вжтрешната уредба трѣбва да е така проста, лесно разглобаема, че да позволява лесното и основно чистене и дезинфекциране. Това е отъ значение особено за прочистване на курника отъ кокошинки (паразити).

Добре излепенитѣ и варосани стени сж сигурната защита противъ разнитѣ паразити. Понеже въ повечето случаи, заразнитѣ бактерии намиратъ убежище въ птичия торъ (извержения) особено внимание трѣбва да се обърне при почистване на пода отъ последния, ако въ курника нѣмаме специална *дъска* (подъ) за изверженията, която се поставя на 20—30 см. подъ пъртитѣ за спане.

За постилка се употрѣбява обикновено слама, а въ чужбина и торфъ. Пепелната баня не бива да се забравя въ никои случаи, а да е постоянно на разположение въ курника, както и въ двора. Тя се състои отъ единъ сандъкъ, въ който се поставя прахъ и пепелъ, а така сжщо и малко сѣренъ прахъ.

Помѣщения, въ които се отглеждатъ малки пилета, трѣбва да сж запазени отъ течение. Двора има сжщо голѣмо значение за доброто и разумно отглеждане на птицитѣ, които обичатъ извънредно много тревата. По възможность почвата да е лека. Каменисти почви причиняватъ подувания по краката на птицитѣ. Блатистата почва благоприятствува развитието на червей, тенията и др. ето защо въ никои случаи да не се оставя образуване на локви въ двора. Двора трѣбва да е изложенъ на слънце, но сѣннитѣ сж сжщо така необходими, за това въ него трѣбва да има дървета, храсти, засѣтъ слънчогледъ и др. За воднитѣ птици по-добре е да имаме *текуща вода*, отъ колкото блато, кждето се развиватъ лесно разнитѣ видове зарази.

Както курника и двора, така сжщо и тѣхнитѣ обитатели трѣбва да сж въ добро здравословно състояние. Да не се купуватъ птици отъ гнѣзда, кждето сжщитѣ *не сж подложени на контрола!* За предпочитане е да се започне съ малко, но съ здрави птици. Въ купенитѣ отъ другаде птици почти винаги се явяватъ болести. Ако е наложително, обаче, закуп-

ката новодошлитѣ птици се поставятъ подъ надзоръ най-малко 14 дена, следъ което се поставятъ при другитѣ. Едно отдѣление (болница) особено за голѣмитѣ стопанства е крайно необходимо, то трѣбва да отстои на далечно разстояние отъ двора.

За предпазване отъ епизотически зарази посещенията на стопанството да се позволяватъ само, когато е необходимо. При това посетителитѣ при влизането си въ стопанство трѣбва да си дезинфекциратъ обувкитѣ въ специално приготвени изтривалки.

Когато се появи болестъ въ стадото на нѣкой стопанинъ, той е длъженъ въ името на своя собственъ интересъ да потърси веднага помоща на ветеринарния лѣкаръ.

Въ странство птицевѣдитѣ въ това отношение сж много по-запазени, тъй като въ всички културни страни сж създадени институти, които приематъ на лечение и преглеждане заболѣли птици, а умрѣлитѣ аутопсиратъ внимателно и съобщаватъ веднага резултата — болестъта и мѣркитѣ, които трѣбва да вземе стопанина.

Но по този въпросъ ще се повърнемъ другъ пжтъ.

С. М. Лукановъ

На колко кокошки колко пѣтли трѣбва да се държатъ, за да бжде заплодяването на яйцата сигурно.

Схващанията по тоя въпросъ, дори и между практицитѣ сж различни. Въ едно обаче всички сж съгласни, а именно че подържането на излишни пѣтли е равносилно съ разсипничество на храната.

Счита се, че за да бжде подсигурено заплодяването на яйцата, достатъчно е, ако се държи 1 пѣтель, при лекитѣ раси, на 15—20 кокошки, на 10—15 кокошки при срдно тежкитѣ раси и на 8—10 кокошки, при тежкитѣ раси.

Въ случаитѣ, когато кокошкитѣ се държатъ въ тѣсни дворове, броя на пѣлитѣ трѣбва да е по-голѣмъ, отъ колкото, ако се държатъ въ просторни дворове, въ които могатъ да се движатъ безъ ограничение. Това се обяснява съ обстоятелството, че при първия случай възможността пѣтлитѣ да затлъстѣятъ и станатъ по-малко дейни или безучастни, е сравнително по-голѣма.

Знае се, че, за да могатъ кокошкитѣ да носятъ яйца, не е необходимо тѣ да бждатъ оплодявани отъ пѣтель; яй-

цата снесени отъ кокошки, които не сж покрити отъ пѣтелъ, сж неоплодени, следователно сж абсолютно негодни за насаждане. Дали носливостъта у незаплоденитѣ кокошки е така голѣма, както при заплоденитѣ не се знае съ положителностъ. Чрезъ опити и наблюдения ще трѣбва това тепърва да се устатови. Понеже носливостъта на кокошкитѣ е непосредствено свързана съ дейността на половитѣ жлези на сжщитѣ, нѣкои дори мислятъ, че за заплодяването, дори само присжтствието на пѣтелъ между кокошкитѣ, допринасяло за интензивността на носението. По тия съображения, препоръчва се и тогава, когато се държатъ кокошки само за яйца, безъ сжщитѣ да се употребяватъ за насаждане, да се подържатъ по нѣколко пѣтли между кокошкитѣ.

Обикновено пѣтлитѣ се ненавиждатъ и водятъ ожесточена борба помежду си, кой да привлече по-вече кокошки около себе си. Когато кокошкитѣ иматъ широкъ просторъ, тѣ се подѣлятъ сами на групи съ отдѣлнитѣ пѣтли и борбата между последнитѣ, до като сж въ общия дворъ, не влияе за правилното заплодяване на кокошкитѣ. Сжщата обаче може да пречи за оплодяването на кокошкитѣ, когато последнитѣ косвено се държатъ въ тѣсни дворове и сж винаги събрани наедно, тъй като ненавиствъта у пѣтлитѣ особено се проявява, когато нѣкой отъ тѣхъ направи опитъ да покрие нѣкоя кокошка. За да се избѣгне това взаимно смущаване, нѣщо неизбѣжно, когато кокошкитѣ се държатъ въ общо помѣщение или тѣсенъ дворъ, препоръчва се пѣтлитѣ да се пущатъ на смѣни между кокошкитѣ. По тоя начинъ не само че се постига едно по-добро оплодяване на кокошкитѣ, но се избѣгватъ и лошитѣ инакъ последици за самитѣ пѣтли отъ постояннитѣ имъ борби.

Д-ръ С. Игнатовъ.

Варовити крака.

Болезтъа „варовити крака“, или както нѣмцитѣ я наричатъ още „*Краста по краката на птицитѣ*“ е твърде разпространена у насъ, на която болестъ никой, или малцина обръщатъ внимание.

Тази болестъ по краката на кокошкитѣ се причинява отъ единъ видъ краста, животинка, която се задѣлбава въ кожата на птичия кракъ, подъ люспитѣ и се нарича *Dermatocryptes mutans*.

Въ началото на болестъта по преднята страна на краката, тази частъ, която е покрита съ люспи, се появяватъ си-

вобълезникави петна, които се постепенно увеличаватъ и вмѣсто гладката повърхностъ се явява такава съ жълтеникави струпеи. Тѣзи струпеи надобеляватъ и крака изглежда като напрѣсканъ, наклепанъ съ варъ. Тѣ могатъ толкова много да се напластятъ, че да пречатъ вече на кокошката да върви. Люспитѣ на краката сж надигнати и като че ли размѣстени. Така тази материя нараства и образува подутини съ най-различни форми и размѣри. Съ течение на времето кракака както отпредъ, така и отзадъ се покриватъ съ неравни, съ пукнатини и съ калносивъ цвѣтъ струпеи, въ които лесно могатъ да се различатъ отдѣлни напластявания.

Краката сж безформенно подути. Люспитѣ по прѣститѣ сжщо така сж надигнати по нѣкога съвсемъ изправени и лесно се откърватъ.

Птицата чувствува силенъ сърбежъ и се кълве, понѣкога и до разкървяване. Ставитѣ, главно на китката, надобеляватъ често може да се инфектиратъ, а има и случаи да паднатъ и прѣститѣ.

Паразита, или крастата, може да се намѣсти и около главата по шията и тамъ причинява сжщо сърбежъ, та кокошката не може да си почине отъ пощене и кълване, вследствие на което тя намалява, или съвсемъ престава да снася и бързо отслабва. Крастата се лесно пренася отъ кокошка на кокошка и особено лесно отъ боленъ петель. Така бързо могатъ да заболѣятъ всичкитѣ кокошки, което се отразява, както казахъ и по-горе, твърде зле върху носливостъта и изобщо върху здравето на цѣлото птиче стадо.

Паразита много лесно може да се намѣри подъ люспитѣ на краката, който е като другитѣ видове краста на голѣмина около 1 м. м. съ яка покривка и тъмнокафява черта по тѣлото, задъ главата, въ форма на буквата И. Понеже кокошкитѣ се кълватъ, то често паразита (крастата) може да падне върху гребена, менгушити и пр. и тукъ образува сжщитѣ струпеи, както по краката. Много птицевѣдци смѣсватъ именно тази форма съ болестъта „Плѣсенявъ гребенъ“.

Лѣкуването на варовититѣ крака, или крастата по краката на птицитѣ, има главна целъ да се унищожатъ, или да се направятъ безвредни причинителитѣ на болестъта „крастата“

За да се убие крастата, трѣбва най-напредъ да се махнатъ струпеитѣ по краката, което става като се намажатъ краката съ калиевъ сапунъ и се оставатъ така намазани 24 часа, следъ което се измиватъ съ топла вода. Това се повтаря до тогава, до като се изчистатъ всичкитѣ струпеи.

Ако не можемъ да размекнемъ и изчистимъ всичкитѣ струпеи по този начинъ, намазваме краката съ глицеринъ.

Следъ това се измиватъ краката съ разтворъ отъ Лизолъ, Креолинъ и пр. и се намазватъ съ мехлемъ, какъвто

можемъ да получимъ по рецепта отъ всѣки ветеринаренъ лѣкаръ.

Никога да не се употребява гасъ.

Птицевъдеца не бива да се труди да излѣкува само птицитѣ си. Голѣмъ трудъ и грижи трѣбва да положи за изчистване и дезинфекцията на курника. Торѣтъ да се изкара далечъ отъ двора. Пода на курника да се залѣе съ варно млѣко. Таваня и стениѣ да се измажатъ съ сѣщото варено млѣко. Пъртове, полози, гнѣзда, корита за хранене и водопой и пр. да се изчистатъ и дезинфекциратъ, сѣщо вратитѣ и прозорцитѣ. Всички цепнатини да се замажатъ, и само по този начинъ можемъ да прекратимъ болестята и да се опазимъ отъ нея.

Вл. Цоневъ

Развъждане и отглеждане на гжскитѣ.

Задоволителния развъденъ резултатъ при гжскитѣ зависи отъ строгия подборъ. Само яйцата отъ здрави, добре развити, две или три годишни гжски отъ добро произхождение трѣбва да се употребяватъ за насаждане. За това едногодишнитѣ гжски въ никой случай не бива да се оставятъ за разплодници.

Най-благоприятно условие за оплодяване при гжскитѣ е водата. Липсва ли текуща вода или блато, птицевъда е длъженъ да се погрижи и имъ създаде едно изкуствено мѣсто, кждето сѣщитѣ да могатъ да се кѣпятъ. Гжскитѣ започватъ да носятъ презъ януарий и февруарий. Тежината на яйцата имъ е 130 до 150 гр. Обикновено гжската снася презъ всѣки два дена редовно. Залежи ли се гжската, необходимо е да ѝ се приготви подходяще гнѣздо, като се прави на земята и загражда съ дъски или керпичи. По-едри стари гжски могатъ свободно да покрятъ до 13 яйца, а по-дребни и млади до 9 яйца. Когато ще насадимъ нѣколко гжски въ едно помѣщение, сѣщитѣ трѣбва така да се отдѣлятъ една отъ друга, че да не се виждатъ и безпокоятъ. Насадени веднѣжъ тѣ не бива да се дразнятъ отъ мъжкия. Близко до гнѣздото се поставя храна и вода. Въ последнитѣ дни преди излупването на малкитѣ, мжтачкитѣ се нуждаятъ отъ голѣмо спокойствие.

Излупенитѣ малки гжсета, стоятъ на топло подъ майкитѣ си два дена безъ храна. Следъ това тѣ получаватъ, всѣки два или три часа, въ плоски сѣдове или дъски, сухи, стрити трохи хлѣбъ. Тази дажба може да се замѣни съ ечемънъ или овесенъ болгаръ слабо овлаженъ и смѣсенъ съ листа отъ коприва или салата. При първото захранване може

да се постави въ смѣсата и твърдо сварено яйце. Нѣколко дена следъ това, гжсетата се хранятъ съ житени трици, царевично брашно, смѣсено съ достатъчно количество зеленина, или сварени моркови и картофи. Особено благотворно влияние за правилния и бързъ растежъ на младитѣ гжсета представлява прибавянето къмъ смѣсата и по малко млѣко или извара. При хубаво време отрасналитѣ вече и станали на 8—9 дена гжсета се пушатъ на свобода, кждето тѣ скоро започватъ да пасятъ. Станатъ ли сжщитѣ на 4—5 седмици, тогава можемъ да ги пустнемъ да плуватъ въ водата. Особено голѣмо внимание трѣбва да отдадемъ на младитѣ растящи гжсета, когато се покажатъ първитѣ истински пера. Въ този периодъ, къмъ втория месецъ, тѣ иматъ нужда отъ повече хранителни вещества за образуване на перата, мускулитѣ и коститѣ, които се получаватъ отъ белтъчнитѣ и варовититѣ вещества. За това къмъ ежедневната лека храна се прибавя по малко количество скълцани дървени вжглища и креда. Прѣсна вода за пиене се поставя на разположение на малкитѣ презъ цѣлия день.

Едва следъ 10-ия месецъ на младитѣ гжсета се дава сжщата храна, която получаватъ старитѣ, но на отдалечено мѣсто, за да могатъ спокойно да се хранятъ.

Най-целесъобразната храна за възрастнитѣ вече гжски е добро пасище, текуща вода и смѣсена храна отъ трици, царевично брашно, а следъ обѣдъ по 100 грама ечмикъ или царевича на гжска.

Въ случай, че липсва добро пасище за гжскитѣ, тогава сутринъ въ смѣсената дажба отъ трици, картофи, моркови или цвекло се прибавя нарѣзана зеленина (салата, остатъкъ отъ зеленчукъ въ кухнята, коприва, лападецъ и др.) следъ обѣдъ се дава пакъ зърнена храна, която, ако липсва, се замѣства съ горепоменатата смѣсица. Зиме гжскитѣ се хранятъ пакъ по сжщия начинъ, когато отъ економически съображения тѣхния брой се намалява.

Курника на гжскитѣ се прави по възможность най-простъ. Най-подходящъ подъ е отъ циментовъ бетонъ. Най-важното условие за хигиеничността въ курника е вентилатора, който се поставя на фронтвата страна. За една гжска се пресмѣта обикновено 60 кв. см. въ курника мѣсто. Обилна постилка и голѣма чистота сж крайно необходими, затова постилката трѣбва най-често да се промѣня, а подътъ да се промива съ лизолова вода. Височината на курника отъ 2 метра е достатъчна.

Платете си абонамента

Ф. Мариновъ.

Презъ май въ птицевъдния дворъ.

Стара и доказана истина е, че „ранно пиле, ранно пѣ“, че само отъ ранно излупенитѣ пилета птицевъда ще добие ония резултати, които ще оползотворятъ трудътъ му и увеличатъ дохода отъ птицевъдното му стопанство. Изхождайки отъ горния птицевъденъ законъ, мислимъ, че не е излишно да кажемъ на нашитѣ птицевъдци, какво тѣ до срѣдата на м. май трѣбва да привършатъ съ *последнитѣ насаждения на яйца*. По този начинъ ние ще имаме възможность да отгледаме своевременно младитѣ пилета, които отраснали и заякнали лесно могатъ да прекаратъ голѣмитѣ лѣтни горещини и рано презъ есенята да започнатъ съ *носенето*. Разбира се, тува обстоятелство може да се наруши въ случай на късна зима и студена пролѣтъ, както бѣше тази година, когато поради голѣмитѣ студове не всѣки може да си намѣри квачки.

Презъ единъ хубавъ день въ края на априлъ или началото на май се предприема генералното пречистване и дезинфициране на помѣщението.

За цельта помѣщението се пречиства най-щателно, постилката се изхвърля и изгаря, а пѣртитѣ за спане, гнѣзда и др. съоръжения се изхвърлятъ на слънце и измиватъ съ разтворъ отъ сода. Пода се измива съ разтворъ 2 — 3% отъ формалинъ, а стениитѣ се бѣлосватъ съ варно млѣко, въ което се прибавя по нѣкое дезинфекционно срѣдство като креолинъ, сода каустикъ и др. Една такава смѣсица разтворъ, която можемъ да препорѣчаме, е следната: 20 литра варно млѣко, 1 литъръ петролъ, 1 литъръ креолинъ, 2 шепи готварска соль.

Голѣми сж грижитѣ презъ май за птицевъда. Малкитѣ пиленца, които той съ нетѣрпение очакваше, сж изпълнили двора му. Тѣ сж неговата радостъ, и за тѣхъ той трѣбва да положи много трудъ и старание при храненето и отглеждането имъ. При тѣхното отрастване последователно ще трѣбва да промѣняме и храната имъ. Особени грижи трѣбва да положимъ за доставяне на сжщитѣ достатѣчно количество зеленина и варъ, за да осигуримъ правилния имъ растежъ. Най-целесъобразно средство за пиене е млѣкото. Не поставайте много пилета въ едно помѣщение.

Презъ май петлитѣ се изтощаватъ, за това на сжщитѣ трѣбва да имъ се дава по една извънредна *порция храна*.

Презъ май поради усиленото носене носачкитѣ боледуватъ и често снасятъ яйца безъ черупки. Трѣбва да се внимава зорко върху теглото на кокошкитѣ и въ случай, че то

намалява, трѣбва да увеличимъ зърнената дажба. Много добре се чувствуватъ носачкитѣ, а така сжщо и пилетата, когато иматъ широко пасище.

Друго важно обстоятелство, което ни налага сезона, е да запазимъ пилетата отъ хищнитѣ имъ неприятели, а сжщо и отъ слънцето.

Презъ май носливостъта на кокошкитѣ би трѣбвало да бжде 20 яйца на птица.

Ив. добревъ.

Засѣване и залесяване на птицевъд- ния дворъ.

Думата е за птицевъдния дворъ — мѣстото, кждето птицитѣ прекарватъ почти половината отъ своя животъ. Отъ умѣлото уреждане на сжщия зависи до известна степенъ и добрия резултатъ, които стопанина очаква да получи отъ своитѣ птици. Не веднѣжъ, било на сказки, на конференции и срещи съ птицевѣди, намъ е задаванъ въпроса, какъ и съ какво да засѣмъ двора и пр. запитвания, на които ние ще се опитаме, до колкото ни позволява мѣстото да отговоримъ.

Изпърво ще кажемъ нѣколко думи за формата на двора. Най-удобната форма въ случая въ огледъ на заграждане съ плетена тель, плетъ или друго нѣкое страно срѣдство е безъ съмнение *квадратната*..

Продълговатия четеригалникъ пкъ се загражда съ най-много тель. За да стане това ясно иа нашитѣ читатели ние ще имъ преведемъ следнитѣ три скици, взаимствувани отъ практиката.

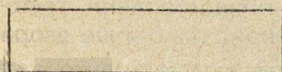
А. *квадратна форма.*

При дължина на странитѣ 12 м. имаме заградено пространство дворъ $12 \times 12 = 144$ кв. метра.

Необходима за заграждане мрежа $4 \times 12 = 48$ погонни метра.

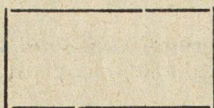
Б. *Правогълна форма съ малка ширина*

При 6 м. ширина и 24 м. дължина, имаме заградено пространство — дворъ $6 \times 24 =$ сжщо 144 кв. метра.

Необходима за заграждане мрежа $(2 \times 24) + (6 \times 2) = 60$ погонни метра.

В. Правоъгълна форма съ по-голяма ширина

При 8 м. ширина и 18 м. дължина имаме заградено пространство — дворъ $6 \times 18 = 144$ кв. метра.

Необходимо за заграждане мрежа (2×18) и $(2 \times 8) = 52$ кв. метра.

Ясно е, прочие, че за практиката най-пригодна е формата В. Въ първитѣ два случая А. и Б., птицитѣ при излизането се пръскатъ равномерно по цѣлото пространство и унищожаватъ пасището. Докато отъ наблюденията при многото конкурси, които се състоятъ ежегодно въ странство, е доказано, че птицитѣ въ тѣсни дворове унищожаватъ първомъ $\frac{1}{3}$ отъ пасището приближено до курника и постепенно и последователно настъпватъ къмъ останалата зелена частъ на щцото.

Добре трѣбва да се запомни, че грижитѣ за двора на птицевъдеца сж еднакво важни, каго тия на скотовъдеца за своята ливада. Често сме виждали съ каква охота тревопаснитѣ животни се залисватъ въ сочната ливада и съ каква охота птицитѣ кълватъ сочно-зелената трева. Това се особено забелязва при малкитѣ пилета, които предпочитатъ зелената храна предъ другата, която имъ се дава. Отъ тукъ явствува, че е много голѣмо значението на зелената храна за птицитѣ и за това ние трѣбва винаги да имаме такова на разположение. А това ще рече, че двора на птицевъда винаги трѣбва да е заета съ сочна зелечина или най-малкото край него да има пространство засѣто съ спанакъ, салатата и др. такива.

Поникването и запазването на сочно-зеленото пасище зависи отъ нѣколко фактора. Едно важно и естествено условие за запазване на тревата е съотношението на броя на птицитѣ спремо двора. Смята се, че 10 кв. метра обрасълъ съ трева дворъ е достатъченъ за една кокошка, а при по-слабо тревнитѣ дворове 15 — 20 кв. метра. Най-добро пасище ще получишъ отъ мѣсто, което е било градина или нива, което следъ като се изоре, трѣбва да се насади наново съ семена. Особенно пригодни за целта е люцерната, детелината и експерзитата. Такива тревни растения се намиратъ винаги за проданъ било въ агрономнитѣ бюра, било въ земеделскитѣ катедри, въ чисто гарантирано състояние. Неудобствата, обаче, на тия високостеблени трева е това, че израстватъ високо и произвеждатъ неравномерна влага. За това въ странство засѣватъ двороветѣ си съ низкостеблени треви, които иматъ и това преимущество, че покриватъ бърже двора.

Друга една необходимостъ въ двора е и торището, да е отъ говежди торъ покрито съ малко прѣстъ, което произ-

вежда червеи — глисти, и дава възможност за ровене — движение

Не по-малко грижа за птицевъда, особено през горещитѣ лѣтни дни, е набавянето на достатъчно сѣнчести мѣста въ двора на птицитѣ. Както последнитѣ иматъ нужда въ пролѣтѣта и есенѣта отъ топлия слънчевъ лжчъ, не по-малко се нуждаятъ и отъ сѣнки презъ горещитѣ лѣтни дни.

Въ по-голѣмитѣ птицевъдни дворове това се постига, чрезъ засаждане на храсти като акации, черници и др. низкостебленитѣ дървета или пъкъ чрезъ насаждане на овощни дървета. Мѣстнитѣ условия и климатъ опредѣлятъ точно какви сортове дървета ще трѣбва да засади птицевъда. Най-подходящи за целѣта сж черешата и крушата, понеже не даватъ много дебела сѣнка. Разстоянието между дърветата е обикновена 10×10 м. Около така насаденитѣ дървета се разкопава едно пространство земя, въ което поставяте торъ и разкопавате 2 — 3 пѣти ежегодно. По този начинъ създаваме достатъчно глисти и движение на птицитѣ.

Низкостебленитѣ овощни храсти, като лешника, разнитѣ видове европейски грозда, сж сжщо добри, особено за засаждане край мрежата, въ малкитѣ дворове. Слънчогледа пъкъ въ двора има и това преимущество, че семената му могатъ да се употребятъ и за храна.

Добро пасище, достатъченъ просторъ за движение на птицитѣ, сѣнка, ето грижитѣ на птицевъда за двора му.

Хр. Ц. Цоневъ

Действ. чл. на Р. Т. И. Камара

Лондонскиятъ пазаръ.

Ако засилването на производството е една отъ най-голѣмитѣ грижи на ржководнитѣ фактори на стопанската ни политика, намирането пазари за пласмента на нашитѣ произведения, трѣбва да бжде сжщо една отъ голѣмитѣ грижи на всички ни.

Неотдавна Белгийската Н. Банка въ своя бюлетинъ за стопански проучавания отпечати една статия върху „Вносътъ на яйца въ Англия“ която представлява голѣмъ интересъ за нашитѣ птицевъдци, агрономи и общественици. Ния ще я резюмираме, за да видимъ колко сме останали назадъ въ птицевъдно отношение и какво широко поле за работа имаме предъ насъ.

Споредъ едно министерско решение отъ 21. XI. 28 на ан-

гльския кабинетъ, начиная отъ 21 августъ, 1929 г. внасятъ отъ чужбина яйца ще трѣбва да бждатъ маркирани съ букви означаващи тѣхния произходъ. Обозначението на произхода може да се ограничи само въ думата „foreign“ (чуждестрани) или името на държавата.

Голѣмия английски в. „Times“ коментирайка съ удобрене тая наредба, отбелезва, че държавитѣ износителки иматъ всички интересъ да привлѣкатъ консуматоритѣ съ точното обозначение произхода на яйцата, защото маркирането само съ думата „чуждестранни“ ще дава поводъ да се смѣта, че подобни яйца сж отъ най-долно качество.

Тази наредба е отъ голѣмо значение за всички държави, които внасятъ или желаятъ да внасятъ яйца въ Англия.

Главния секретаръ на английския „националенъ птицевъденъ съюзъ“ Д-ръ Ед. Браунъ е публикувалъ една много интересна статия върху яйчарството въ Великобритания, отъ която правимъ следнитѣ извадки:

Стойността на внесенитѣ презъ 1928 год. яйца съ Z 1,852.274 по-голѣма отъ тоя презъ 1927 т. е. съ 11⁰/₁₀₀. Дания си остава главенъ вносителъ на яйца въ Англия. Втория вносителъ на яйца въ Англия е Ирландия.

Презъ 1928 г. въ Англия сж внесени яйца и кокошки за 23.249.342 англ. лири стерлинги, само яйца за 17.766.000 англ. лири.

Мѣстното английско производство е достигнало 31.437.000 англ. лири; а общата консумация—55 милиона лири стерлинги т. е. срѣдно годишно на глава 170 яйца. А консумацията на кокошки е много малко: една кокошка ¹/₄ на глава годишно.

Маркирането на яйцата въ Англия е разтревожило доста много белгийскитѣ птицевъди и яйчари.

Желателно е, си казватъ белгийцитѣ, изразътъ „белгийски яйца“ да представлява за англичанитѣ пълна гаранция, че наистина това сж съвсемъ прѣсни белгийски яйца, а не внесени отъ чужбина такива, и въ последствие маркирани. Вѣроятно е самитѣ белгийци да поискатъ и нагодатъ маркирането на чуждитѣ яйца, които се внасятъ въ Белгия, за да не ставатъ фалшификации и да се дискредитира качеството, реимето на белгийскитѣ яйца на Лондонския пазаръ.

Холанското правителство е депозирало единъ законопроектъ задължаващъ производителите и яйчари да маркиратъ мѣстнитѣ яйца.

Внасятъ отъ чужбина яйца сжщо трѣбва да бждатъ маркирани съ белегъ-даващъ указание за произхода имъ.

Знае се много добре, че куповача винаги е наклоненъ да плати по-скжпо по-едритѣ яйца, следователно, ако желаемъ да бждатъ дѣлени нашитѣ яйца на Лондонския пазаръ, трѣбва да произведемъ по-едри яйца. Това съвсемъ не е мжчно, но трѣбва да правимъ подборъ. За това е потрѣбно по вече знание и заинтересованость.

Защо прѣснитѣ яйца се предпочитатъ по-скжпо.

Свършено прѣснитѣ яйца отъ 1 — 2 дена представляватъ най-цененъ хранителенъ продуктъ, чийто качества трѣбва да знаемъ. Съставнитѣ части на прѣсното яйце сж: *хематогенъ*—съчитание на желѣзо подъ органическа форма, напълно асимилираща се, и *Лецитини* — фосфорни и азотни тлъстини, произходящи отъ съединението на глицерофосфорната киселина, маслени киселини и амониеви основи, отъ които главната е *холиновата*. *Лецитинитѣ*, освенъ хранителната имъ стойностъ, притежаватъ свойствата да спомагатъ за асимилиране на другитѣ фосфати при храненето, а особено на тия произходящи отъ зърненитѣ храни, хлѣбъ, оризъ и др. Яйцето съдържа още толкова витамини, колкото и млѣкото, двойно повече отъ месото. А желѣзото отъ хематогена става все по-мжчно асимилираще се колкото яйцето остарява, сжщото е и съ лецитинитѣ, каквито прѣсното яйце съдържа 2 гр.—Едно яйце заедно съ черупката тежи 58 гр. по хранителна стойностъ е равно на 55 гр. говеждо масло, не уморява черния дробъ, понеже тлъстинитѣ му сж лесно смилаеми.

Яйцата сж най-добрата храна за артериозклерознитѣ. Ученитѣ Жилберъ и Фурни твърдятъ, че яйцата правятъ голѣми услуги при разнитѣ болести на нервната система.

Качествата на яйцата се загубватъ бърже съ остаряването на яйцето, а по-късно ставатъ негативни, вредни и опасни.

Въ Англия подъ *прѣсно* разбиратъ яйце не по-старо отъ 5 дена.

Изъ сп. *Jerdins et Basses—Cours*

На всички платили абонамента си, редакцията изпраща бесплатно, летящата брошура № 2 на Българския Птицевъденъ сжюзъ: Планъ и опжтвания за построяване на хигиениченъ и ефтинъ кокошарникъ Нека, неплатилитѣ още абонати побързатъ да изплатятъ абонамента си, за да се възползватъ отъ тази ценна за всѣки птицевъдъ брошура.

Прочие, платете абонамента си!

Не стройте кокошарникъ, докато не се отнесете до Българския Птицевъденъ Сжюзъ — София — ул. Левски № 2, който ще Ви изпрати бесплатно планъ и опжтвания за целта. —

Безплатна притурка на списание „Доходно птицевъдство“.

П. Д. Кършевъ

Стопанство Караорманъ

с. Миндя-Еленско

Какъ насаждамъ, лупя и отхранвамъ пиленцата.

Ако другаде има специални птицевъдни стопанства само за производство на яйца за разплодъ, лупене и продаване на нѣколко дневни пиленца, размножение по носливи стада и др., у насъ за дълго време съ тия специални работи ще трѣбва да се справя едновременно всѣко селско стопанство. Споредъ нѣкои, причинитѣ за слабата доходностъ на родното ни птицевъдство, както и редицата несполуки и пълни катастрофи, отдавамъ само на това, че българското стопанство било цѣла енциклопедия. Споредъ менъ злото не е тамъ—въ липсата на специални птицевъдни дворове, а защото нѣмаме просвѣтени селски стопани въ степенъ на „майстори“ за дребното не енциклопедично стопанство. Впрочемъ, то такова ще бжде и ще си остане у насъ. До като нѣмаме, обаче, интелигентни селски стопани съ солидни познания, или пъкъ до като не се създадатъ икономически условия (добъръ пазаръ), които да извикатъ на животъ и дейностъ сжщитѣ, до тогава не само нововъведенията въ птицевъдството, но и всѣка стопанска реформа ще лежи мъртво написана. По тази, именно дълбока и основна причина, птицевъдството у насъ взема ту случаенъ и стихийенъ характеръ, ту крета като любителско или избива въ своеобразна тенденция, за да свърши винаги съ катастрофа.

За сегашния и бждащъ нашъ аграръ-икономистъ обектъ на доходно птицевъдство ще остане само птицевъдния дворъ *като клонъ отъ селското ни стопанство*. Всѣко отклонение отъ тази истина е харчене пари и губене на време, защото специалнитѣ птиц. стопанства предполагатъ голѣми капитали носятъ голѣми рискове, скжпо плащатъ специалния трудъ, а задъ гърба си трѣбва да иматъ осигуренъ пазаръ съ добре платени птичи продукти и произведения. И защото това е невъзможно у насъ, остави само селския стопанинъ да птицевъдствува. Ако последния има здравословенъ птичарникъ само за 100 птици, ако умѣе да прави подборъ на кошето си стадо, ако се научи правилно да изхранва налич-

нитѣ (произведенитѣ отъ него) храни, които преобърнати въ много яйца, а по следитѣ изнесени по кооперативенъ начинъ смѣтамъ, че птицевъдниятъ проблемъ е разрешенъ у насъ.

За менъ не съществуваатъ яйценосни раси, защото отъ опитъ знамъ, че нѣма лоши носачки, а има лоши стопани, които много лошо хранятъ и отглеждатъ птицитѣ. И правъ е дѣдо Йовко, най-стария яйчаръ изъ нашия Балканъ, който веднажъ на склада разправяше, че кокошката казала: „Не питай за джинса ми, ами какво ямъ и къде спя“. Действително, ако дадемъ на невежия стопанинъ най-продуктивната птица съ висока носливостъ, ако тя презъ първата седмица не умре, сигуръ следъ месецъ време ще подивѣе. Въ случая и дума не може да става за правилно насаждане, лупене и хранване на пиленцата.

Сега, какъ практически у менъ сж разрешени горнитѣ въпроси: насаждане, лупене и отхранване, които за добрия успѣхъ на птицевъда трѣбва да се разглеждатъ заедно, както сж и органическо свързано въ стопанството му. Напр. птицевъда може отлично да знае да хранва готови, другаде излупени пиленца, но ако тѣ сж отъ лошъ разплоденъ материалъ и лошо лупени, и въ памукъ да ги завие, тѣ пакъ ще умратъ. Ето защо птицевъда самъ трѣбва да си произведе и подбере яйца за разплодъ отъ възрастни, здрави носачки съ положително доказани стопански качества. Като изключение допускамъ само, когато почва да птицевъдства, да си достави яйца отъ расови кокошки, или отъ носачки съ висока носливостъ, щомъ за яйцата има гаранция. Яйца за разплодъ вземамъ отъ ония ценни носачки, които презъ II и III-ия яйценосни периоди (2—3 години) снасятъ интермитансъ т. е. презъ день. Ако ли пъкъ носачката снася презъ сжшитѣ периоди въ серии по 2—3—4 и повече яйца, то за разплодъ вземамъ само първото яйце отъ серията, иначе казано, онова снесено следъ деньтъ на почивката. Яйца презъ първия периодъ на яйценосенето (първата година) никогашъ не вземамъ за разплодъ. Яйцата трѣбва да бждатъ съ правилна форма, твърда и гладка черупка и непременно съ тегло 60-65 грама изгледна току що снесени. Въпреки това птицевъда ще има три равни други условия, бодри и жизнерадостни пиленца, когато носачкитѣ сж хранени съ подходяща храна, както и петлитѣ, които се пазятъ отъ изтощение. Нека се помни, че една и сжща носачка, покрита отъ единъ и сжщи пѣтелъ, но различно хранена и презъ различнитѣ годишни времена не дава приплоди (ярки) съ еднаква носливостъ. За значението на храната и подбиране на яйцата за янсесъ бихъ си послужилъ пакъ съ зяка на цифритѣ, който е категориченъ.

За случайния четецъ на тия ми редове, нека кажа, че стопанството ми е изолирано, имамъ хигиениченъ птичарникъ (зиме топълъ, а лѣте прохладенъ), държа 100 мѣстни подбра-

ни кокошки и че птичарника ми има специално мжтачно отдѣление. То се състои отъ 6 гнѣзда въ единъ редъ, надъ него сж 18 контролни гнѣзда, а отдолу 3 курничета за малкитѣ пиленца. Всичко това има изгледъ на шкафъ съ размѣри: височина 2'60 м., широчина 2'20 м.; а дълбочина споредъ гнѣздата и курничетата. Шкафа е на мѣсто на стена, който прегражда коридоръ отъ зимното дворче. Контролнитѣ гнѣзда и тия отъ мжтачното отдѣление сж точно еднакви по размѣри. При лупенето си служи само съ мѣстни кокошки—отлични майки. После, за яснотъ нека съобща, че кокошето ми стадо не е изравнено само по оперение (цвѣта на перушината *), а по отношение: възрастване, пронасяне, носливостъ, залежаване (клопане), линеене и пр. има въ сжщото известно закономѣрностъ (по инстинктъ и наклоностъ), спрѣмо която се нагаждамъ при размножението и отхранването.

Ето че иде и периода на разклопането, къмъ края на м. мартъ у менъ. Щомъ носачката се е изнесла презъ зимата, което личи по дневника ѝ, настѣпва разклопането. Такава носачка неусетно напуща контролното гнѣздо, повръща се въ сжщото, до като остане въ него да ношува. Щомъ имамъ нужда отъ нея като мжтачка, пренасямъ я нощетъ въ мжтачното отдѣление и я поставямъ на 5—6 твърдо сварени яйца. По този начинъ за две седмици време имамъ повече отъ 10 кандидатки—мжтачки, отъ които лесно мога да си подбера 6 кротки, тихи, изобщо добри майки. Въ единъ и сжщи день промѣнямъ сламата, отстранявамъ сваренитѣ яйца нажпвамъ мжтачкитѣ съ пепель, сѣра и тютюневъ прахъ и точно въ 12 часа по обѣдъ насаждамъ (залагамъ) по 14—16 яйца въ гнѣздата. Яйцата предварително на тѣпия край съ химически моливъ сж номерирани по произходъ, дата и т. н., като сжщитѣ сведения се държатъ на списѣкъ по отдѣлно за всѣка мжтачка. Ежедневно мжтачкитѣ, точно по обѣдъ, се пускатъ на храна, вода, нажпване и пр. Храня ги само съ царевично зърно. Презъ тѣхното отсъствие за 15-20 минути успѣвамъ да преобърна всѣко яйце на 90° по дългата му ось, като яйцата отъ срѣдата на гнѣздото изнасямъ въ краищата, а крайнитѣ отиватъ на мѣстата на първитѣ. Още на второто денонощие се опознаватъ оплоденитѣ яйца по оранжевата утайка съ едва видими нишки на кръвоноснитѣ сждове. Неоплоденитѣ се отстраняватъ и, ако остане свободна мжтачка, веднага се насажда. По този начинъ винаги имамъ една партида отъ 80-85 пиленца изведнажъ излупени. На 5-ия день се прави повторно щателенъ прегледъ за жизнеността на зародиша, който има изгледъ на грахово зърно средъ мрѣжа отъ кръвоносни сждове. Яйца съ неподвижни, затъм-

*) За стопанска България сж потрѣбни планини отъ яйца, а не еднаква перушина отъ щандартни раси. Авт.

нени и малки зародиши се премахватъ. На 14 день следя за сухостъта на гнѣздото, което се познава по капсула отъ празното мѣсто въ тѣпия край на яйцето. При нужда накъпвамъ или напръсквамъ яйцата съ хладка вода. Въ края на 19-то денонощие почва прочукването, вѣроятно, защото птицитѣ ми сж скорозрѣли. Винаги акуширамъ пиленцата, като подпомагамъ излизането имъ отъ черупката, но *безкрѣвно*. Докато е още мокро пиленцата веднага се маркира споредъ произхода му чрезъ нажежена игла (шилце) върху плавателнитѣ ципи между прѣститѣ като сжщитѣ се пробиватъ или леко разкъсватъ раничката, както и пѣпчето на пиленцето, мазвамъ съ йодова тинктура. Върху 4-тѣхъ плавателни ципи могатъ да се комбиниратъ и маркиратъ пилета отъ 16 различни кокошки. Въ първитѣ 12 часа излупени пиленца се събиратъ и даватъ (подхвърлятъ) подъ една майка на излежаване, като яйцата на сжщата се разтурятъ подъ останалитѣ. Щомъ съмъ насадилъ по обѣдъ, точно по обѣдъ—презъ деня почва лупенето. Презъ нощъта ще се получаватъ тия яйца, които сж прочукали презъ деня, които сжщо поставямъ подъ една или две майки т. е. за други 12 часа ще получа втора партида пиленца. И третата партида ще получа въ началото на 21-ия день.—Съ закъснялитѣ пиленца, макаръ прочукани, не се занимавамъ, ако има такива. Пиленцата се разпредѣлятъ на три майки, защото толкова специални курничета имамъ. Обикновенно всѣка води 24—30 пиленца. Останалитѣ свободни мжтачки отново се насаждатъ, но заедно съ още 3 нови мжтачки, за да имамъ второ мжтило отъ 80—85 пиленца; съ мжтачкитѣ постъпвамъ както искамъ. Случва се едни и сжщи яйца 3 мжтачки да мжтятъ, четвърта да ги измжти, и пета да ги води.

Обикновено имамъ голѣма лупимостъ. Напр, за 1926 г. отъ 180 яйца получихъ 172 пиленца, за 1927 г. отъ 350 яйца 341 пиленца, а за миналата 240 яйца—228 пиленца, всичкитѣ до край живи и здрави. Стадото отъ 100 носачки ежегодно подмладявамъ съ 50 ярки, които винаги подбирамъ до пронасянето имъ отъ 2 партиди до 90 яйца т. е. отъ 180 насадени или 160—170 пиленца. Останалитѣ млади пилци, излишнитѣ петли, както и 50—60 стари носачки продавамъ на тегло.

Какъ захранвамъ? Преди всичко всѣка една отъ горнитѣ 3 партиди пиленца има и води свой животъ. Голѣмо изкуство е, ако птицевѣда успѣе да ги изравни. Сега, следъ изтичането на 24 часа отъ излупването и доброто излежаване, пиленцата се пушатъ на изчистване (изхвърляне първата курицка) на топло чисто мѣсто или такова нагрѣто отъ слънцето, но временно засѣнчени. Внимава се колко пиленца ще се изчистятъ, като всѣка курицка се засипва съ дървена пепель. Веднага следъ това се прибиратъ подъ майката въ гнѣз-

дото. До това време нищо не имъ се дава. Следъ това 12 часа или всичко 36 часа отъ излупването пиленцата повторно се изнасятъ и тогава чакъ захранватъ.

I-ия день. Захранвалъ съмъ съ всевъзможни храни, но най-добъръ резултатъ съмъ получилъ отъ долу посоченитъ, дадени по следния редъ. Първата храна е твърдъ *жълтъкъ* отъ прѣсно сварено яйце; разтрошенъ и леко бърканъ съ прахъ отъ: прѣсна, чиста, изсушена стрита *яйцева черупка*, малко *сѣра* и *солъ*. Преди да се даде храната, сжщата се нарѣзва съ ситно отсѣятъ *ръченъ пѣськъ*, но отплавенъ до бистра вода и после изсушенъ. На 2-ия часъ отъ първото захранване *сварено бѣло кокоше месо*, ситно нарѣзано и порѣсено съ горния прахъ. На 4-ия часъ ситно *нарѣзани люцернови листа* съ ножици и прѣснати по гърбоветъ на пиленцата. На 6-ия часъ *бѣлтѣка* и *жълтъка* на *прѣсно яйце объркани тѣстовидно съ финна бѣло брашно* и натрошено на дребно или нишковидно оваляно (имитация на зърно и червей). На 8-ия часъ *бѣло месо*, На 10-ия часъ комбинация отъ сжщитъ храни.

Вода при всѣко хранене има прѣсна и винаги едва (слабо) докиселена съ *солна разредена киселина*. Следъ всѣко нахранване пиленцата се прибиратъ въ гнѣздото на почивка подъ майката. Пиленце, което дреме и не яде, се зачислява къмъ втората партия т. е. къмъ по-къснитъ пиленца на излежаване.

II-ия день. Комбинации отъ хранитъ презъ 1-ия день, но главна храна *сурово яйце объркано съ меко царевично брашно*—троховидно. Отдѣлно зеленина.

III-ия день. Храната отъ II-ия день, като люцерната, се смѣня съ млѣчна или паркова трева, ситно нарѣзана, но главна храна *пшенични цѣли или пребити зърна (булгуръ)*.

IV-ия день. *Царевично брашно, объркано съ чиста топла вода*, порѣсено съ горния прахъ. Главна храна *ситни счукани сварени кости и месо*.

V-тя день **Сварени не твърдо яйца**, цѣли пшенични зърна или пребити царевични и зеленина въ изобилие.

VI день. **Варена коприва**, мината презъ машината за месо и тѣстото (копривеното) объркано съ царевично едро брашно, малко *солъ*, *мраморенъ прахъ*, *сѣно* и стрити на прахъ *вжглища* огасени отъ огнището, а не кюмюръ.

VII день **Парено слънчогледово къспе**, объркано обилни съ царевично брашно, варена коприва, пшенично зърно и всичко каквито има подъ ржка.

Безъ зеленина нито единъ день не трѣбва да минаватъ пиленцата. Отъ голѣмо значение е майката да познава всички тя храни и да подканва пиленцата.

Храната *презъ II-та седмица* се състои отъ парено-къспе, варена коприва, презъ день кости и месо, а всѣка заранъ

да пускаме пшеница до насита. *Втората седмица е решаю-ща.* Презъ нея пиленцата трѣбва да получатъ, вънъ отъ поменатата, най-разнообразна храна често, но по малко давана, а именно: насекоми, сухо кюспе, орѣхови ядки, трохи, най-всевъзможна зеленина и всички видове отсѣвки и отпадъци: трици, суроватка, блажни води, кръвъ отъ закланитѣ птици, объркана съ царевично брашно и пр. Просо не давамъ никога. Който птицевъдъ жали трудътъ си и скъпи сръдството за разнообразна храна презъ тази критическа седмица за пиленцата, никогажъ нѣма да има добри носачки. Презъ тази седмица пиленцата трѣбва да се пазятъ отъ простуда, слънчасване и преумора. По обѣдъ винаги да имъ се дава почивка.

Съюзень и кооперативень животъ.

БЪЛГАРСКИ
ПТИЦЕВЪДЕНЪ СЪЮЗЪ

София
ул. „Левски“ № 2

ОКРЪЖНО № 1.

До Съюзнитѣ дружес-
тва, клубове и кооперации.

Съобщава се на всички членове на съюза следното за знание и точно изпълнение:

1) Избрания отъ Конгреса Управителенъ съветъ се конституира както следва:

Председатель: Професоръ Г. С. Хлѣбаровъ — София

Подпредседатель: { Ив. Цанковъ — София
{ Д-ръ Игнатовъ — Плѣвень

Секретарь: Хр. Иринчевъ — София

Касиеръ: Ж. Ламбриновъ — София

Главенъ редакторъ: М. Цоневъ — Плѣвень

Членове: { Б. Руменовъ — София
{ П. Шоповъ — София
{ Д-ръ И. Цановъ — Бѣла-Слатина
{ Ив. Даевъ — Ямболъ
{ Т. Стайновъ — Левски

Провѣрителенъ съветъ:

Протоирей Стефановъ — Княжево

С. Георгиевъ — София

П. Кефсизовъ — Козлодуй.

За редакционенъ комитетъ, освенъ главния редакторъ, се избраха още професоръ Хлѣбаровъ и Д-ръ Игнатовъ.

2) За миналата 1928 год. сж се отчетли само следниятъ дружества:

София, Перникъ, Балбунаръ, Ямболъ, Бебрево, Клементина, Севлиево, Караачъ, Изворъ, Бѣла-Слатина, Берковица, Кнежа, Попово, Левски, Варна, Орханне, Сливенъ, Бѣла и Бургазъ. За 1929 год. само Софийското дружество за 250 члена.

Делегатитѣ да конгреса да обяснятъ въ общитѣ събрания доста голѣмия бюджетъ, който трѣбва да се реализира, а това ще бжде възможно само чрезъ общитѣ усилия на дружествата. Ако последнитѣ не се притекатъ на помощъ чрезъ материална подкрепа, предвидена въ Устава — 20 лева на членъ, Управителния съветъ ще бжде поставенъ въ невъзможностъ да изпълни възложенитѣ му отъ конгреса задачи и начинания. Ето защо, всички дружества, които милѣятъ за птицевъдното дѣло, въ най-скоро време да се отчетатъ за 1928 и 1929 година. Само такива дружества ще могатъ да се ползватъ отъ безплатнитѣ съюзни издания и да упражняватъ правата, дадени имъ отъ устава. Който иска да има права, не може да пренебрегна задълженията си. Дружества, клубове и кооперации, които не се отчетатъ най-късно до 31 май н. г. нѣма да се третиратъ, като членове на съюза.

3) Дружествата да свикатъ въ най-скоро време общи събрания, на които делегатитѣ да дадатъ отчетъ за конгреса, а сжщо и да преизбератъ настоятелствата си.

4) Ония дружества, които нѣматъ устави, да се обърнатъ къмъ съюза, за да имъ се изпрати приетия отъ конгреса типовъ уставъ.

2) Въ съюза постѣпватъ всѣкидневно масови искания за безплатни брошури и секретарията се намира въ невъзможностъ да ги удовлетвори. Дружествата да разгласятъ, че за напредъ отдѣлни лица, които желаятъ да си набавятъ безплатнитѣ съюзни издания, трѣбва да се отнасятъ до съответнитѣ мѣстни дружества. Ако такива нѣма въ града или селото имъ — до най-близкитѣ до тѣхъ. Съюзнитѣ издания занаяпредъ ще се раздаватъ безплатно само на членоветѣ на дружествата, клубоветѣ и кооперациитѣ, а на частнитѣ лица, не членове, по цена 3 лв. брошурата. Събранитѣ суми отъ брошури да се изпратятъ въ съюза.

6) Всички членове на дружества, числящи се въ съюза *сж длѣжни* да получаватъ съюзното списание, абонамента на което е 40 лв. за членове годишно. Абонирването става или чрезъ секретарията на съюза или направо въ редакцията. Всички дружества да пуснатъ подписка за събиране абонати и между недружествени членове.

7) Интересующитѣ се отъ разни птицевъдни въпроси да се отнасятъ до редакцията на списанието въ Плѣвенъ,

която ще имъ отговори чрезъ списанието на въпроситѣ, които ги интересуватъ.

8) Интересующитѣ се за птицевъдна литература могатъ да се отнесатъ, освенъ до редакцията на съюзното списание, още и до Българското Земледѣлско дружество София, ул. Гладстонъ № 69, което държи на складъ такава и доставя чуждестранна птицевъдна литература по поръчка.

Управителниятъ съветъ кани всички членове на съюза да се проникнатъ отъ голѣмата идея за подигане родното птицевъдство, да стегнатъ редоветѣ на основанитѣ вече дружества и да съдействуватъ за основаването на нови такива, кждето има условия, та по такъвъ начинъ дружно да работимъ всички чрезъ повдигане стопанството за величието на отечеството ни.

София, 15 априль 1929 год.

Председателъ: Професоръ Г. С. Хлѣбаровъ
Секретаръ: Хр. Иринчевъ

*
**

Въ с. Козлодуй (Орѣховско) е образувано и утвърдено отъ Управ. съветъ на съюза птицевъдно Д-во „Дунавска Птица“. За управителенъ съветъ сж избрани: председ.: Пенчо Кефсизовъ, подпредседателъ Д-ръ Влад. Ив. Владовъ, секр.-касиеръ Тодоръ М. Тодоровъ, членове: Флореско Ловяновъ (кметъ) и Викторъ Собадошевъ, а контр. комисия Иванъ Ивановъ, Минко Гуновъ и Сим. Велчевъ.—Само успѣхъ и ползотворна дейность пожелаваме на Козлодуици!

*
**

Благодарение ценното съдействие на държавния агрономъ г. Юр. Стояновъ и н-ка на Б. З. банка — Гр. Тимчевъ, м. м. въ гр. Попово е основано Птицевъдно д-во. За председателъ на новото Д-во е избранъ г. Димитъръ Н. Чакървъ, подпред.: Пеню Димитровъ, секретаръ-касиеръ Дим. Юр. Славчевъ и членъ Славчо Ст. Стоенчевъ; членове на контр. комисия: Ст. Боневъ, Ив. Ниновъ и Трифонъ Мушковъ.

*
**

Птицевъдно стопанство „Легхорнъ“. Легхорни пѣтли кокошки, и яйца за разплодъ отъ импортирани, преконтролирани чистокръвни бѣли американски легхорни отъ 1927 и 1928 г. съ голѣма носливостъ, премирани съ първата награда на изложбата въ гр. София презъ ноемврий 1928 г. и субсидирани отъ Министерството на Земледѣлието, продава съ гаранция Симеонъ Георгиевъ, улица „Петръ Богдановъ“ № 30, Подуенски Редутъ, София.

Адреси,

На птицевъди, отъ които интересующитѣ се любители и птицевъди, могатъ да се доставятъ презъ престоаящия сезонъ яйца отъ подобрани и расови птици за лупене:

Бъли Легхорни:

Иванъ Ковачевъ, ул. Царъ Борисъ 228 София
 Петъръ Георгиевъ, ул. Дебъръ София
 Никола Василевъ, ул. Каблешковъ 12 — София
 Маринъ Николовъ, ф-ка Младостъ — Плѣвенъ
 Ст. Енчевъ, птицевъдъ Шуменъ

Бъли Виандоти:

Петъръ Казанджиевъ, ул. Клокотница 71 София
 Ст. Шумиковъ, ул. Ами Буе 63 София
 Димъ Величковъ, с. Вълуякъ София

Плимутрокъ:

Б. Руменовъ, ул. Добри Войниковъ 30 София.
 Спиро К. Наумовъ ул. Черковна 48 София
 Миланъ Петровъ, ул. Любенъ Каравеловъ 42 София.
 Антонъ К. Вакарелски, с. Бояна, Софийско

Яребични италянки:

Христо Иринчевъ, ул. Бъкстонъ № 12, София.
 М. Ц. Цоневъ гр. Плѣвенъ.
 Т. Кършигоровъ Плѣвенъ.
 Ив. Ковачевъ, ул. Ц. Борисъ 228 София.

Пекингски патици:

Борисъ Руменовъ, ул. Д. Войниковъ 30 София.
 Коста Андреевъ, н-къ гара Курило.
 Братя Семови, мелничари с. Трънчовица (Никополско)

Минорки черни:

Н. Димитровъ, ул. К. Стоиловъ № 51 София.

Фавероль:

Ат. Константиновъ, Овча Купель—Павлово (Софийско)

Бъли Призненски пѣвци:

Никола Пиперковъ гр. Берковица.

Платете си абонамента